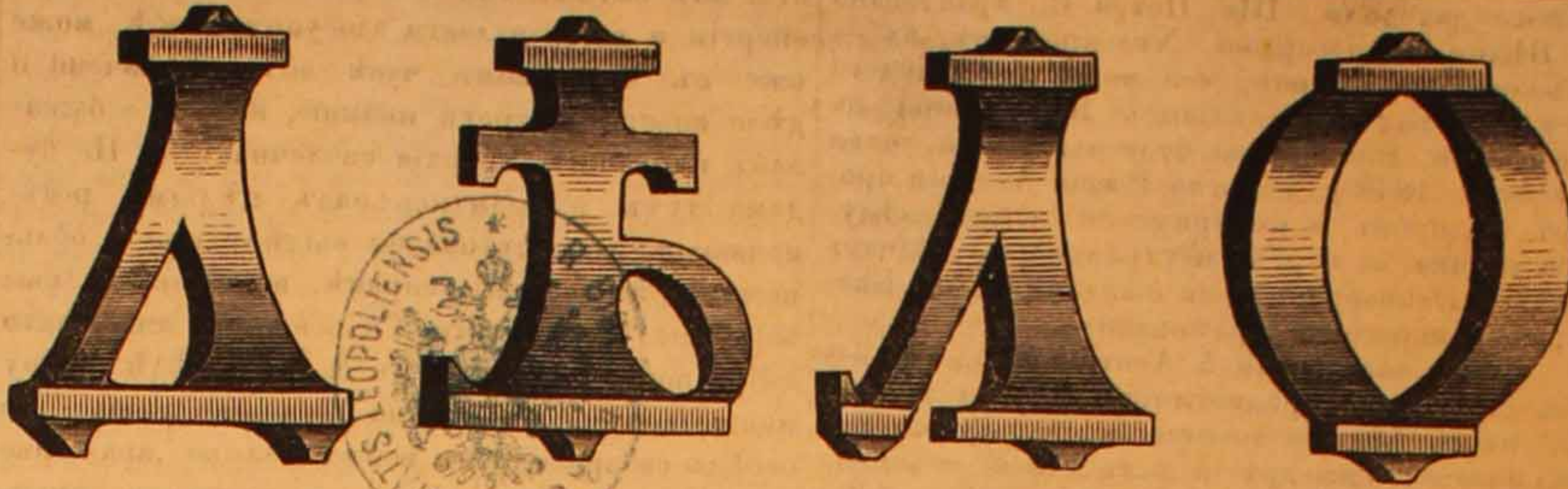

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
 трижды рукописъ свѣтъ) о 4-6й год. попом. Литер. додатокъ
 Библиотекы найнам. повѣстей" выходятъ по 2 печат. ар
 кушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
 Редакція, администрація и енопедація подъ Ч. 44 улицы
 Галицка.
 Всѣ листы, посылки и рекламации наложитъ пересылати
 ибъ арешомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул
 Галицка.
 Рудощи не швертаютъ тѣлкомъ на попередне вѣстере
 жель.
 Поодинокое число стоить 12 кр. а в.
 Огласенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣтъ однок
 трочки печатной.
 Рекламации неопечатанъ вѣдлѣтъ отъ порта.
 Предлату наложитъ пересылати еранко (найдучше
 почтовымъ переканомъ) до: Администрація часопису "Дѣло"
 ул. Галицка, Ч. 44.

Предлати на "Дѣло" для Литер.: для Россіи:
 на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рубл.
 на пѣтъ року . . . 6 рр. на пѣтъ року . . . 6 рубл.
 на швертъ року . . . 3 рр. на швертъ рок. . . 3 рубл.
 съ дол. "Библиотекы": съ дол. "Библиотекы":
 на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рубл.
 на пѣтъ року . . . 8 рр. на пѣтъ року . . . 8 рубл.
 на швертъ року . . . 4 рр. на швертъ рок. . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рубл.
 на пѣтъ року . . . 2 50 на пѣтъ року . . . 2 50 кр.
 на швертъ року . . . 1 25
 Для Визаракція, еирѣмъ Россіи:
 на цѣлѣй рѣкъ . . . 15 рр.
 на пѣтъ року . . . 7 50 рр.
 на швертъ року . . . 3 75 рр.
 съ дол. "Библиотекы": на самѣ додатокъ:
 на цѣлѣй рѣкъ . . . 19 рр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 6 рр.

Отъ Администраціи.

Просимо всѣхъ нашихъ Вп. Предлат-
 никѣвъ послѣднѣтъ съ вырѣвнаньемъ за-
 леглыхъ рахункѣвъ и надсыланьемъ нале-
 жности за бѣжучій кварталъ — бо бу-
 деме змушенъ обмежити накладъ и вы-
 сылати лише тымъ, котрымъ предлата
 не скончилася.

О. Ружицкій и справа купованя земель.

Же два роки тому, якъ середъ нашихъ
 людей подѣвсся проектъ — згромадити фондъ
 для купованя земель, чи то выставленыхъ на
 лиценцію, чи зѣ вольной руки, а бѣттакъ на
 користныхъ условинахъ перепродувати тѣ зе-
 мѣ чи то поодинокимъ русскимъ людямъ, чи
 громадамъ коллектно. Дѣломъ тымъ занялись
 усердно деякі нашѣ патриоты зѣ Долинскаго
 повѣта, а особливо о. Ружицкій зѣ Струтина
 нижного, котрый въ томъ дѣлѣ опубликувавъ
 уже въ "Словѣ" и "Проломѣ" зѣ десятокъ
 статей и не обминае нѣякою способності,
 щобъ дѣло те, справдѣ жизненне для нашего
 народа, подносити и пропагувати. Бѣго захо-
 дить удалосъ уже зѣбрати на початокъ деякі
 складки, и коли справа дальше дозрѣе и роз-
 вивеся, то безнеречно о. Ружицкаго можна
 буде назвати еи батькомъ, и народъ рускій
 съ подякою запише имя его въ своѣй памяти.

Але amicis Plato, sed magis amica ve-
 ritas! Дѣло, за котре принявся и котре доси
 веде самъ о. Ружицкій, естъ такъ важне, що
 мы позволимо собѣ такожъ высказати о нѣмъ
 деякі свои уваги. О. Ружицкій, звѣстный въ
 въ своѣмъ повѣтѣ, а навѣтъ и въ ширшихъ
 кружкахъ галицкой Руси, яко ширій и горя-
 чій патриотъ, — але бѣтъ же звѣстный та-
 кожъ яко публицистъ крайне односторонній
 и выступающей часто съ помыслами дуже не-
 щасливими. Досытъ буде пригадати тѣлько
 одинъ его помыслъ, коли то бѣтъ передъ кѣмъ-
 кома лѣтами въ "Словѣ" дуже жалувася на
 то, що у насъ такъ богато газетъ и всякихъ
 выданъ, и що лѣьше бы було всѣ газеты по-
 кусувати, такъ щобъ осталось тѣлько одно
 "Слово", въ котромъ бы мусѣли сконцентру-
 вати всѣ умственнѣ силы галицкой Руси.
 Мы не безъ замѣру пригадуемъ той нещасли-
 вый концептъ о. Ружицкаго; въ его статіяхъ,
 пропагуючихъ "покупку земель" въ "Словѣ",
 мы стрѣчаемо концепты дуже подобнѣ. И такъ
 н. пр. гагадуе о. Ружицкій недавну вандрѣвку
 нашей молодѣжи и обчисливши еи кошты го-
 ворить: чи не лѣьше бы то було тѣ грошѣ

обернути „на покупку земель“! Мимоволь на-
 гадуеся намъ тутъ евангельске оповѣданье о
 женѣ, котра вылила сосудъ масти дорогои на
 ноги Исусовѣ, а ученики почали роптати и
 говорити: „почто гибель сѣя“? Чи не лѣьше
 було ту масть продати, а грошѣ роздати пи-
 щимъ? О. Ружицкій папевно знае, що на те
 бѣтповѣвъ великій Учитель, — тожъ и мы не
 будемо пригадувати ему, что Русипъ же не
 тѣлько хлѣбомъ и землею, але такожъ, и то
 може навѣтъ головно, духомъ рускимъ,
 котрого скрѣплюванье и огрѣванье вандрѣвка
 мала на цѣли.

Не менше остро накидаеся о. Ружицкій
 на одного зѣ референтѣвъ вѣча Долинскаго
 за то, что той подѣвсся думку, що справою
 покупки земель повиненъ заниматися публич-
 ный закладъ финансовый, а коли та справа
 мае йти на користь рускаго народа, то оче-
 видно, що муситъ провадити еи рускій за-
 кладъ финансовый. „Имѣеть ли тотъ совѣтъ
 яковый смыслъ?“ — пытаеся о. Ружицкій,
 очевидно бѣтповѣдаючи въ дуся, що „не имѣ-
 етъ“. А для чего „не имѣеть“? А отъ для
 чего. „Когда вознамѣрили только открыти то
 заведеніе (рускій банкъ), такъ относилися къ
 нему у насъ равнодушно и недовѣрчиво, а
 послѣ даже враждебно, теперь же, когда по-
 шатинулись многіи такіи заведенія финансови,
 начали люде не лишь чужіи, но и наши, на-
 лежаціи однакомъ къ „ишней парадіи“ вре-
 дити тому заведенію, розсѣвая разные выду-
 маннѣй вѣсти, въ чемъ особенно бралъ уча-
 стіе женскій полъ; не знаемъ лишь, былъ ли
 тотъ способъ розсѣванья вѣстей нарочно из-
 бранный, или приключилось то такъ случайно.
 Теперь же, когда то стало общеизвѣстно, что
 Общее р. кред. заведеніе открыло отдѣлъ за-
 имодавчій для священства и что оно потому,
 ради той и ради иныхъ причинъ не было бы
 въ состояніи пріймати на себе якіи другіи
 должности, у насъ говорятъ: Пусть то Заве-
 деніе покупаетъ помѣстья для сельскаго на-
 рода!“

Мы выписали дословно весь той уступъ,
 щобъ показати силу аргументаціи о. Ружиц-
 каго. До рускаго банку зѣ разу бѣтносились
 рѣвнодушно, а то й ворожо. Хто такій? Ру-
 синны? Тѣ Русины, котріи вложили до него
 свои грошѣ? Мы сего не розумѣемо и ду-
 маемо противно, що Русины съ повнымъ до-
 вѣремъ бѣтносились до него. Коли нѣтъ, най
 о. Ружицкій вкаже факты. Теперь, коли многіи
 такіи институціи „позатинулись“, зачали деякі
 Русины шкідити банкови — каже о. Р. И
 зновъ пытаемо: Хто? коли? де? О. Ружиц-

кій гагадуе о якихъ бабскихъ сметняхъ, —
 але яку же звязъ мають бабскіи сметнѣ съ
 закупуваньемъ земель? О. Ружицкій каже, що
 банкъ бѣткрывъ теперь отдѣлъ пожиковый, и
 для того не може купувати грунтовъ. Але-жъ
 банкъ бѣтъ самого початку мавъ и мае бѣтъ
 дѣлъ гипотечный, а выкупъ та перепродажъ
 грунтовъ повиннѣ бути головною функціею
 того бѣтдѣлу. Чи одинъ бѣтдѣлъ заваждае дру-
 гому? И чи бѣтдѣлъ пожиковый для священ-
 никѣвъ уже фактично заведеный и фунгуе?
 Нѣтъ, отче Ружицкій, — розумну справу треба
 боронити разумными аргументами. А чимъ же
 естъ остаточне заявленье о. Ружицкаго, що
 „мы заявляемъ малолѣтность пашу“ и замѣстъ
 помагати собѣ нашими власными силами до-
 магаемосъ, „чтобы кто-то другій сдѣлалъ за
 насъ“. Невже-жъ таки рускій банкъ естъ
 „кто-то другій“? Не вѣже-жъ се не тѣ саміи на-
 шей силы, рускій грошѣ? Конечно, чи той
 банкъ може заразъ же приступити до купо-
 ваня земель, се ише дѣло, и мы въ то дѣло
 не вдаемся; намъ иде тѣлько о сконстатова-
 ньѣ, що се повинно бути теперь и давнѣйше
 его задачею, что тѣлько сповняючи ту задачу,
 бѣтъ може справдѣ называтися рускою инсти-
 туціею. А що бѣтъ доси еи не сповнявъ, чи
 тому виннѣй такожъ якъ инебудъ ворожій аги-
 таціи „нашихъ людей тѣлько ишней пара-
 діи“?

Погляньмо-жъ теперь, якъ выповняе о.
 Ружицкій мудре правило „Self help!“ Ото
 бѣтъ, одинокій, приватный чоловікъ два роки
 вѣже закликае до складокъ, фактично збирае
 складки, але авѣ разу ще не сказавъ: хто
 провадитъ контролю надъ тыми складками,
 якіи зѣ нихъ робитеся ужитокъ? Авѣ разу
 ще о. Ружицкій не порушивъ справы въ томъ
 дѣлѣ перворядной: заснованя товариства чи
 институціи финансовои, котра-бѣ занималася
 збираниемъ складокъ и операциями купованя
 та продаваня. Зѣ всѣхъ бѣтзвѣдѣвъ о. Ружиц-
 каго выходитъ такъ, якъ коли-бѣ справа купо-
 ваня земель була его приватною справою, и
 якъ коли-бѣ для народа рускаго було доста-
 точно — слати складки на его руки.

Першій о. Кобрынскій на вѣчу въ Доли-
 нѣ порушивъ справу заснованя товариства,
 занимающагося купованьемъ земель. Внесене
 его зѣбстало вправдѣ яко загальнѣй постулатъ
 пріняте вѣчьемъ, але по зрѣлѣй розвазѣвъ каж-
 дому стане яснѣмъ, що оно такъ и муситъ
 оставися на папери. Заснованье товариства
 для купованя и продаваня земель, се зовсѣмъ
 не то, что заснованье якои инебудъ читальнѣ.
 Тутъ иде о заснованье закладу финансово,

подлежающего спеціальнымъ правиламъ уставы,
 вымагающаго особнои концесіи, закладового ка-
 питалу, поруки и т. и., т. е., говорячи иш-
 ними словами, тутъ иде о заснованье нового
 рускаго банку въ невѣномъ значеню того сло-
 ва. Уставы нашѣ въ справахъ грошевыхъ ду-
 же ригористичный, такъ що навѣтъ збиранье
 складокъ вымагае особнои концесіи. Може бу-
 ти, що о. Ружицкій самъ для своей особы
 таку концесію мае, — але чи удасться вы-
 еднати у намѣстництва затверженье статутѣвъ
 такого товариства, котребы на першій разъ
 мало заниматися хочъ-бы тѣлько збираниемъ
 складокъ на утворенье фонду для закупу
 земель? Мы знаемъ, кѣлько то труду стояло
 выеднанье у правительства дозволу на лотерію
 въ цѣли заложена училища дѣвочаго въ Пе-
 ремышли. Чи о. Ружицкій думае, що всѣ тѣ
 перешкоды можна буде самымъ патриотичнымъ
 жаромъ бѣтъ разу усунути? И коли бѣтъ въ
 томъ патриотичномъ жарѣ посуваеся ажъ до
 инсинуаціи, запытуючися, „имѣеть ли (те до-
 маганье, щобъ рускій банкъ занявся купова-
 ньемъ земель) намѣреніе пособствовати наро-
 ду“, т. е. подае въ сумнѣвъ саму добру волю
 референта вѣчяево, то мы съ тымъ бѣльшимъ
 правомъ можемо просити его, щобъ насампе-
 редъ роздумавъ добре надъ практичностею
 своего власнаго проекту и запытавъ себе, чи
 дасться бѣтъ такъ легко зреализувати.

Конечно, мы зѣ свога боку не тѣлько не
 маемо нѣякого противъ самой мысли купованя
 и перепродуваня рускимъ людямъ рускаго зе-
 мѣ, але противно, мы саміи неразъ подносили
 завсѣгда голося, коли руска земля якъ инебудъ
 переходила въ чужіи руки. Мы не мали-бѣ
 нѣякого й противъ товариства чи институціи,
 котра-бѣ занималася тымъ дѣломъ и готовѣ зѣ
 свога боку по зможѣ силъ причинитися до по-
 бореня трудностей, якіи потягне за собою
 основанье подобнои институціи. Але зѣ дру-
 гого боку мы мусимо протестувати противъ
 того, щобъ дѣло таке, дѣло всенародной ва-
 жности, хочъ одну хвилину спочивало въ рукахъ
 приватного чоловіка, а тымъ бѣльше, щобъ
 бралося въ якійсь монополь приватный. Такъ
 само противнѣй мы всякому сектарству въ по-
 добныхъ справахъ, дѣленю людей на „нашу“
 и „не нашу парадію“ и боронено чистои
 справы нечистыми аргументами. Каждая справа
 публична може и муситъ стояти тѣлько своєю
 публичностею.

Жаль сказати, що у насъ люде ще да-
 леко не привыкли до того такъ простаго пра-
 вила. Богато справъ перворядной публичной
 важности сходитъ у насъ чи то зѣ самого

Анна Алойза, княжна Острожека.

Написавъ Орестъ Левицкій.

(Конецъ.)

Рѣвночасно, волею слѣпой случайности,
 авѣтъ нарушеннѣй такожъ вѣчнѣй упокой еи
 смертнѣхъ останковъ. Около 1815 р. вольнѣ-
 ской епископъ Степанъ вадумавъ изъ бувшой
 епископскыи ризницѣ зробити боковыи бѣтварь, и
 коли робѣтники проломали бѣтвареву камяну
 стѣну, то найшли вмурованѣ въ нѣй двѣ до-
 мовины, артистично выкованѣ въ жостой мѣ-
 дѣ, съ покрышками изъ такого самого металла.
 Обѣ они — розказуе очевидецъ, протосерѣ-
 вѣданъ Яворскій — були въ верха и въ се-
 реднѣй дуже красно выбѣленѣй и выглядали
 якъ новѣ; въ верха на бѣлѣмъ поли выбитѣ
 были листки и кѣвты бѣлѣдо-зеленои кра-
 снѣ; декуды тѣлько верхна веретна бѣтварь
 авѣтъ о стѣну и въ подѣ неи видно було жовту
 шѣлому убраню на костяхъ всѣхъ подзнали, що
 се була Анна Алойза, бо портретъ еи ще ви-
 сѣвъ въ монастыри въ волоченой овальной ра-
 мѣ, а головныи выходячою изъ стѣны, де мало на-
 паднѣтъ еи тѣло. За дотыкомъ до одежѣ въ
 стѣнѣ оставася тѣлько порошокъ: черепъ съ
 зубами покрывала струпѣшѣла шапочка, тѣло
 перегнило и спопелѣло. Грудна кѣтъ покрыта

була сѣткою уплетеною въ волосы, ще досытъ
 мѣдною; на нѣй лежавъ металлическѣй крестикъ
 такъ само, якъ вымалювано на портретѣ. Въ
 другѣй домовинѣ найдено тѣлько кости, —
 тѣло и одѣжѣ вѣсовѣмъ перегнили. А посякъ
 на жадной домовинѣ не було надписи, то нѣ-
 хто не знавъ на певно, хто се лежить въ тѣй
 другѣй домовинѣ; одинъ говорилъ, що се отецъ
 фундаторки, — другій, що братъ або своякъ,
 а деякі твердили, що якісь знакомый еъ
 вею вугитъ. Найправдоподобнѣйше однакомъ
 бувъ се еи мужъ, гетьманъ Ходкевичъ. На ро-
 кавъ епископа обѣ домовины перенесено до по-
 дѣвменого склецу и вложено въ окремой комѣрдѣ.
 Але и ту они не довго оставались въ супокою.
 Въ р. 1820 будынокъ бувшой епископскыи коле-
 гии погорѣвъ, черъ-въ що епископа, консисто-
 рію и духовнаго семинарію перенесено въ Остро-
 га до Авиополя. А хочъ огонь знищивъ тѣлько
 дахъ будынку, то направлѣти его було нѣкому
 и такъ бѣтъ стоявъ пустокою до послѣдняго ча-
 су. Среди тѣхъ руинъ ховалися мѣйскій во-
 лодѣюги и влодѣи и швидко довершили цѣлко-
 витого опустошеня. Тогда то мѣжъ иными
 цѣнными памятниками старины запропащен-
 ѣи тѣ двѣ домовины: мѣдѣ продано жидамъ,
 а кости, розумѣвся, выкинено геть. Недавно
 вѣжались до валеня самого будынку и швидко
 по нѣмъ не лишитеся нѣякаго слѣду. А бувъ
 се величественнѣй мурованнѣй будынокъ, вбудо-
 ваннѣй въ формѣ неправильнаго чотырокутника,
 занимающей простору 1737 квадратныхъ саж-
 нѣвъ. Будова була надъвычайно сильна и тре-
 вала и можна тѣлько пожалувати, що еи не

повернули на якіи публичнѣй вкладъ, але
 засудили на жертву цѣлковитого вѣвѣченя.
 На послѣдокъ вгадати треба ще про одинъ
 стародавнѣй памятникъ острожекій, еъ ко-
 трого сумною долею тѣсно звязана — не лишь
 въ исторіи, але и въ памяти народной — па-
 мять о Аннѣ-Алойзѣ: говоримо о останкахъ
 величяной и въ самымъ ровалинахъ Богоя-
 вленской церкви на замковѣй горѣ. Колись
 еи окружали мурѣ и башты вавку, а крыта
 съ поручамя галерія влучувала еи беспосе-
 редно съ палатою князѣвъ острожекихъ; нынѣ
 въ всего того лишилася лишь одна муро-
 вана подѣокургла башта, а на фундаментѣ яко-
 гося давнаго будынку (вдасѣвъ княжой палаты)
 поставлена солдатска казарма. Церковь вбудо-
 вана въ стилю готико-византійскѣмъ, въ
 формѣ подовагастаго чотырокутника, еъ пятьма
 баниями, и справедливо може вважатися най-
 краснѣмъ памятникомъ рускаго будыництва
 XV вѣку. Тутъ имено, подѣвъ величными скле-
 пѣными того памятника старины и побожно
 ети князѣвъ острожекихъ, бѣтбулася 1636 р.
 сумна исторія, коли Анна-Алойза вѣбрала мо-
 щѣ свога отця, що выкликало бунтъ право-
 славныхъ острожекихъ жителѣвъ. Огъ той
 поры звоны Богоявленской церкви замовкли
 на завсѣгда, а сама она була полишена на
 житло совамъ и воровѣямъ и въ такѣмъ по-
 ложеню оставася и до нынѣ. Среди остроже-
 скихъ жителѣвъ переходуеся повѣрка, немовъ-
 бы то що року о пѣвочии передѣ Великоднемъ
 докола ходитъ якась женщина въ бѣлѣй оде-
 жи, съ розпущенымъ волосемъ та голосно плаче

и въ розпущѣ валомуе руки. Народъ забувъ
 имя той нещасливой, а тямить лишь то, що
 се знатна панѣ, котра колись подчасъ вели-
 кодного богослуженя въ тѣй самой церквѣ
 дугомъ проѣхала по свяченыхъ паскахъ и за-
 то по смерти осуждена Богомъ не мати спо-
 кою въ могилѣ и вѣчно оплакувати своѣй тяж-
 кой грѣхъ. Въ томъ темнѣмъ оповѣданю не
 трудно добачити вгадку народа о Аннѣ-Алойзѣ
 и о сумной подѣи 1636 року.
 Огъ того часу минуло пѣтвѣрета столѣтя
 и кѣлько то важныхъ перемѣнъ довершилося
 въ житю давнаго Острога и цѣлои землѣ
 вольнѣской! Загибла и память о острожекихъ
 свугитахъ, а швидко не останеся и камена на
 каменѣ въ колишней колысальной ихъ твер-
 динѣ — острожекой колегии. А Богоявленска
 церковь, на перекѣрѣ всѣмъ невгодинамъ, все
 еще велично вноснитъ до неба свои могучѣ
 колуы и крѣвалѣ, правда, давно позабавленѣй
 крестѣвъ и на подѣ роваленѣй, — и немовъ
 забутѣй смертею на землѣ многолѣтнѣй працурѣ
 голосно розказуе о бувшихъ, славныхъ ча-
 сахъ, коли то ще подѣ еи тѣнею цѣвило зна-
 мените острожеке училище, де приготавлилося
 на услугу рѣдной Украинѣ такѣ мужѣ, якъ
 Петро Конашевичъ-Сагайдачый, Исая Ко-
 пильскій, Захарій Копытенскій и др. Чи
 дождемось мы коли бѣтновлена его въ давнѣй
 красѣтъ?...

важный. Имъ ходитъ только о протестъ про-... противъ выбору пос. Жур. и они протестовали...

Тота сама тенденція пробивается и въ сфор-... мулованю 1-ого мотиву, котрый звучитъ (чи-... тое): "Статутъ кравый признае ведля §. 31...

Що соймъ свою ухвалу може змѣнити, о томъ, здеся менѣ, не потребуе широко раз-... водитиса. Колько-жь петицій, колько внесенъ...

Соймъ краевый.

4. Засѣданье зъ дня 9 вересня 1884.

Засѣданье розпочалося о 11 1/4 год. Послы... Дукасевич и Пялять получили отпустку. —

требѣ помочи на засѣвны, не подавали окремо по-... требы помочи на засѣвны озимй и ярь. Загална...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорсна Монархія.

(Тажке подожжесе селянъ.) Министертво... рольництва припоручило, якъ звищає "Polit. Co-

на се, чи тамошній торгъ не даливо-бы позонокати... для вывозу або довозу. Задача сю поручено ви-

(Соймъ краевый.)

Дня 9 н. о. вересня зобра-... лися на сегорѣчю сею соймъ краевый: Чехъ,

(Выборы до хорватского сойму.)

Рухъ зборцій въ Хорватіи знаходиться теперь въ самѣмъ... розгарѣ. Въ сторонництва заходато дуже енер-

(Третье заседание вче австрийскихъ проми-... словцовъ.)

Въ Вѣднѣ открыто дня 6 н. о. вересня... трете загалне вче промисловцѣвъ, котрого

ЗАГРАНИЦЯ.

Приѣздъ царя до Варшавы. Въ поне-... дѣлокъ о 10 год. рано приѣхавъ царь до Варш-

вѣрного жерела заотане и нѣмецкого цѣсара. Такъ... отже наступитъ-бы збѣздъ трехъ цѣсарѣвъ въ

НОВИНКИ.

— Друга сесія торѣчного сойму скончалася въ се-... реду 10 с. м. Тамниенье сеіи закончилися безъ

— О. Начала, нашъ великій дѣятель на рѣдвѣй-... ний, переболѣвши довгу хорубу, не могъ повздер-

— Дополняющіи выборы пяти членѣвъ Рады повѣ-... товою въ Городецѣ зъ групи мѣсто розписавъ

— Въ Цѣтовѣй коло Бучача за вильвомъ тамош-... ной читальнй має откритися въ короткомъ вже

— Зъ Трибуховецъ нишуть намъ: Дня 24 серния... отбулося торжественне открытє читальнй въ

— Ф. Салливымъ. Прабула въ гостѣ также... члены читальнй зъ Жизномара: Воч. о. Ю. Ле-

— Ол. Рудавскимъ и п. Мих. Салливымъ, богомо-... ловъ и съ передовыми громадянами: ч. Ф. Зазу-

— Ол. Рудавскимъ и п. Мих. Салливымъ, богомо-... ловъ и съ передовыми громадянами: ч. Ф. Зазу-

— До суду оружного въ Бережанахъ перенесенй... зъ Золочева совѣтники: Нитарский, Заевский,

— Дѣйствиымъ учителямъ при гимназіи въ Стрию... именованый п. М. Гладишовский, заст. учителя при

— Комитетъ для построения памятника на могилѣ... пок. Володимира Барвилюцкого выбравъ сеи се-

Отити теперь въ Харьковѣ, де подъ режисерствомъ Кропивницкого зачне дѣт 30 сеприя (11 веросня) давати рядъ драматичныхъ, оперетковихъ и оперовыхъ представленъ. Трупа Старикого числатъ теперь звышъ 30 найзнаменитшихъ артистокъ и артистовъ, зъ которыхъ деякі оуть членами царского театру въ Петербургѣ. Крімъ сего трупа ога мае окремий хоръ подъ управою О. В. Оснера и оркестру складающуюся зъ 30 людей подъ управою Черняховского. Крімъ цѣлого звѣстного десяти репертуару опереткового и оперового будутъ сего сезону представлені ще колька новыхъ шість русскихъ и три русскихъ оперы.

— Въ справѣ Доминикановъ доносить „Kur. Lwowski“, що прихожане доминиканской церкви у Львовѣ думаютъ отнестися зъ представляемъ до правительства и ординариату о недопущеньи чужой господарки въ доминиканскихъ монастыряхъ. Та ость чого протестувати, цѣле бо майно львовскихъ Доминикановъ выноситъ майже 2 мил. зр., котре хитрымъ способомъ перейшло бѣ въ руки Бзуитовъ.

— Здоровье Грохольского, хоть трохы польщилося, все таки находится въ великомъ небезпеченствѣ. Лікарѣ оконстатували, що одна часть мозгу заатакована парализомъ. Здаеся отже, що пос. Грохольский, хочъ-бы ще лѣта проживъ, буде мусѣвъ уступити зъ поля публичного; онъ отже для публичной дѣятельности такъ вже якъ помершій. Але омерть одного стався жатьемъ для другого и тому то, здаеся, воскресъ оногоды несподѣвано „клубъ подольскій“ и отъ разу набравъ червоной барвы, позаяк до него вступивъ кн. А. Салфа. Якъ читаемо въ „Diap. Pol.“ кн. Салфа протестуе противъ сему, хочъ, якъ зъ другого боку зачуваемо, зложивъ декларацию въ руки пос. Дозиньского, що приступае до „клуба подольского“.

— Для докторандовъ св. Боголюбіи суть опороженей мѣоца въ высшій наукоевъ заводеню при церквѣ св. Августина у Вѣдні. Кандидаты, котрі хотѣли-бы бути приняты, повинны внести до митроп. ординариата прошеня, заосмотреній овѣдочтвомъ зрѣлости, грамотою рукоолагая, овѣдочтвомъ збожества, поведенія и здоровья. О принятыи до институту можуть отаратися лишь священники безженн або овдовѣлы.

— Холера въ Италіи. Дня 9 с. м. занедужало въ воѣхъ провинціяхъ въ загалѣ 764 ообѣ, а зъ тыхъ померло на холеру 347. На саме мѣсто припадае зъ сего числа 633 недужихъ и 275 помершихъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

До каноничной институтціи завѣзванный о. Валер. Ганкевичъ на Бѣлѣвцѣ, дек. зборѣвокого. Душпастьерскі посады получили оо.: Николай Улекій, завѣдат. Товстобабъ, дек. підгаецкого; Алекс. Миновичъ, завѣдат. Коростова, дек. оскогого.

Конкурсъ розписаны на капелянію Мышкѣвъ, дек. скальского, надана приватного; реченець до 30 жовтня 1884.

Митроп. консисторія вотавила оа до президіи намѣсти. о згоду на каноничну институтцію для о. Дан. Кручки, запрезентованого на Подберезцѣ.

Плату въ сумѣ 315 зр. рѣчно зъ фонду религ. отъ 31 Ливня 1884 вызначило намѣстництво оо.: Петрушевичу, яко архикаедр. сповѣдникови; Т. Войнаровскому, яко другому сотрудн. архи катедр.

Позволеніе приступити до институтіи на парохію Карлѣвъ, дек. снатынского, дня 1 жовтня 1884 полуа. о. Курлякъ, сотруд. въ Баяляцкахъ. Мѣстодеканомъ стрійскимъ поставленый о. Мих. Авдиковскій, парохъ Добрянъ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемысли.

Въ пропозицію на парохію Попелъ, дек. драгобыцного приняті оо.: Турчановичъ Северъ, зъ Потока, Ильницкій Генрикъ зъ Унятычъ, Илія Крайчикъ зъ Вольки Кунявской. Кишквъ Стеф. зъ Опаки, Чапельскій Ив. зъ Кропивника, Сапручъ Теодоръ зъ Горуща, Насальскій Волод. зъ малого Яворѣвского предмѣтя, Фляунтъ Мих. зъ Гронзовой.

Ярославскимъ дѣйствительнымъ деканомъ именованый о. Антовій Матюкъ, завѣдатель деканата ярославского и парохъ въ Ляшкахъ.

Каноничну институтцію на парохію Гошаны, дек. комарнянского, получивъ о. Лука Турьянскій, дотепершій капелянтъ въ Чахлахъ, дек. старосольского.

На завѣдательство до Чапельъ перемищеный завѣдатель Гошанъ, о. Ант. Яцѣвъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

☩ Константинъ Бобиневичъ, кандидатъ на учителя гимназіального и ц. к. лейтенантъ въ резервѣ, голова колищного „Дружного Лихвара“, членъ „Тов. Просвѣты“ и „Руской Бесѣды“, авторъ повѣстей „Клопоты академикъ“ и „На Обзорнахъ“, помѣщиваныхъ своего часу въ „Зорѣ“, померъ, якъ намъ пишуть зъ Станислава, дня 8 с. м. по довгои недузѣ въ Пасѣчной коло Станислава. Записуючи тую сумну вѣсть, що вызвала ширый жалъ воѣхъ давнѣйшихъ товаришѣвъ покойника, не можемъ ту не піднести хорошихъ свойствъ характеру, якими отличався сей въ розцѣтѣ жита згасшій молодой дѣятель. Его вражливе сердце приймаю и розвивало воѣ гарній и высокой чутства, можи котрыми лонѣла любовь до своего народа. Покойникъ зрозумѣвъ обовязки сына народа, що бореса за свое истинное и приготова-

чючись до практичного поклоніа учителя середнихъ школъ, въ котромъ бажавъ працювати, не забувавъ и про убогу ниву народной литературы. Уже мавъ вступити на практичне поле, коли омерть перервала несподѣвано нитку жита, а съ нимъ зничала и воѣ мрѣі многонадѣяного покойника, котрого пращамъ оумнимъ „Вѣчная память“!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— М. В. Раевскій и російскій панславизмъ. Споминки зъ пережитого и передуманого, списавъ Кирило Н. Устіановичъ. Подъ такимъ наголовкомъ вышла оими днями дуже важна и цѣкава брошура, на повѣ мемаръ, на повѣ политична студія, мѣстича въ собѣ дуже богато матеріалу до исторіи и характеристикъ недавнихъ пережитыхъ нами часѣвъ, послѣднихъ 24 лѣтъ. Товчкомъ до написаня тои брошуры послужила авторова омерть одного зъ найвидѣйшихъ пропагаторѣвъ російского панславизма, Михайла Федоровича Раевского, протоерея при амбасадѣ російской у Вѣдні, дня 2 (14) мая 1884 року. Передъ 24 роками чоловѣкъ той бувъ осередкомъ значного кружка Славянъ у Вѣдні; въ его покояхъ являлии такі дѣбѣтъ славянский, якъ Сербы Караджичъ и Стратимировичъ, Словаки Гурбанъ и Кузмай, Чехи Ригертъ, Пражакъ, Бранеръ, Уггуроусы Раковский и А. Добрянскій и др. Почынаючи отъ того часу, коли его, молодого академикъ, введено въ той бласкуичий кругъ, п. К. Устіановичъ снуе свое оповѣданье въ способѣ дуже живый и принадный, наводячи цѣлы розмовы, сучасній а велими характеристичній факты и свои власній рефлексії. Галчина въ р. 1864, сумній заклячины польского повстаня — починъ нового, народного движеня мѣжъ Русинами въ Галичинѣ — Холмъ и тамошній галицко-рускій эмигранты въ р. 1867, Петербургъ и тамошній олавянофильскій кружки, и опись Галичина, заснованье „Просвѣты“, выкиненье „Бесѣды“ зъ „Народного Дому“ и народовѣвъ зъ „Руской Рады“, змаганя политичній Лавровского, — и опись Вѣденъ, выставка 1873 — розмова зъ Ирландцемъ и друга отрѣча съ Раевскимъ — Яосы и знакомство съ румынскими писателями Негруцци и Александри — Киевъ и угорска окраина — ось якъ мѣотця и сценны барвною рѣкою переплывають передъ нашими оимами въ книжцѣ К. Устіановича. Але що зъ всего найціннѣйше въ нѣй, такъ се не факты, не портреты, не рефлексіи навѣтъ, але той святый огонь правдивого запала, горячон любви для правды, для добра загального, для своего народа, котрымъ палае кожде слово его писаня. Може бути, що въ фактахъ найдешъ чи мало помылокъ, въ погледахъ доволѣ невѣрностей и недокладностей, але той жаръ, той темпераментъ и та глубока щирѣость, якими дыше цѣле те оповѣданье, заевнюють ему велику вартѣость въ нашой литературѣ и — смѣймо надѣятися — великій и благодатный впливъ на сучасныхъ, старшихъ и молодшихъ. М.

— Петербурска чаопишь „Kraj“ подае въ послѣднѣмъ (35) н-рѣ удачный перекладъ прекрасного оповѣданя Осипа Федковича, п. н. „Приѣтедь“.

— Взорѣвъ промыслу домового, издаваныхъ вѣнжиперомъ Л. Вербицкимъ выйшовъ оими днями 7 и 8 зоштыя. Першій зъ нихъ присвяченый выключно лишь незрѣванымъ творамъ рѣзбарскимъ покойного Юрка Скрибляка зъ Яворова коло Косова, подае такожъ и обшарну житвеносъ сего гуцульского артиста-самоука, а другой мѣстича въ собѣ вышиваня гуцульскы зъ околицъ Жаба и Космача. Текстъ до сякъ взорѣвъ писаный такожъ и въ языцѣ рускомъ и рускими буквами. Жаль лишь, що „Взоры промыслу домового“ задля свои высокой цѣны мало кому приступній, а вартѣоць зъ ними блаше познакомитяся. Особливо руске жѣноцтво повинно звернути свою увагу на подаваній тамъ вышиваня, де знайшовся бы для его потребности богатый и прекрасный матеріалъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (83—?) поручае препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Огнетревал и безпечній отъ влomu

КАСЫ солидно и прекрасно выробленей съ американскими замками и паки-лѣвыми засовками такъ, якъ я доставивъ львовскому магистратуви, продаю дуже дешево

1152 (4—36) Симонъ Дегенъ у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просатся о корреспонденцію въ вѣмешкомъ языцѣ)

Женщина

ознакомлена съ сельскимъ господарствомъ, пошукуе мѣоца до завѣдваня таковымъ. Згласитися належатъ до админістраціи „Дѣла“.

1—?

Шварцъ безъ витріюлю

въ коробкахъ деревяныхъ по 1½, 2, 3, 4 кр. точеныхъ по 5, 6, 10, 22 кр. (одинъ фунтъ) въ бляшанкахъ по 5, 10, 15, 20 кр.

Повыше и иныи товары поручае **НАРОДНА ТОРГОВЛЯ** у Львовѣ.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 6. мае честь поручити Вч. П. Т. Публицѣ и Вч. Духовенству свою **РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ** посла новейшій моды, зъ наилучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавій взгляды Вч. П. Т. Публики и Вч. Духовенства, поручаея ласкавому покровительству. **Вѣс ласкавій замовлена выконуются въ найкоротшѣмъ часѣ.** (9—12) 995

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“ подае до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ ослѣдуючій **Формуляръ для касъ пожичювыхъ на ладъ**

„Закомерсон Правдъ“:

1) Книга касова, одна либра	40 кр.
2) Книга касету желѣзного, одна либра	40 кр.
3) Книга касету подручного, одна либра	40 кр.
4) Скраптъ, 100 правѣриновъ	55 кр.

Переводы и насльдваня Осипа Шухевича зъ портретомъ и биографіею автора. (Посмертне выданье.) **Львовъ, 1883.**

Можна набути у накладника, проф. Володимира Шухевича (ул. Куркова, ч. 26) або замовити черезъ редакцію русскихъ часописей. Цѣла примѣрника 80 кр. съ пересылкою 85 кр.

VIERHUNDERT TAFELN.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.

Велика партія останкѣвъ сукна (3 до 4 метры) у воѣхъ краскахъ, на одягы мужескы, на загортки, жѣночы мантлѣ отъ дошу, на жѣночы плащѣ — розомлае за посылплатою за **останокъ по 5 гульд.** **L. Storch, Brünn.** Останки не до влобыи принимасея навадъ. Взорѣвъ высылаютя по присланою 10-крейцаровой маркы. 1061-24-52

Цѣс. кор. надворна отливарня дзвонѣвъ и металю Петра Гильцера въ Винеръ-Найштадт (Peter Hilzer in Wr.-Neustadt) 989 (28-34) поручася для замовленя дзвонѣвъ всякой величины и звукова дзвону гарантуеся. **Гармонійный подзвѣвъ дзвонѣвъ припредовныхъ съ ослѣдующимъ сильнимъ звукомъ коштуе:**

Зъ сѣбно-бѣлого никлю:		Зъ альпакы и кошуе:
1 подзвѣвъ съ 4 дзвѣнками 15 зр.		1 подзвѣвъ съ 4 дзвѣнками 10 зр.
1 " " " " 12 зр.		1 " " " " 3 " "

Тая отливарня существоуетъ отъ 1833 року и доси выдала 3946 бѣлшыхъ дзвонѣвъ въ вѣзѣ 1,080,370 килогр. — Слата такожа на рата.

БОЧѢВКИ ВИНА поручае **ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКЯЙСКИХЪ ВИНЪ** **К. Ф. ПОПОВИЧА** 927 (44—52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1 бочѣвка Гегеляйского столового . . .	2 зр. 10 кр.
1 " " " " " " "	" " " " " " "
1 " " " " " " "	2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " " " " " " "	2 зр. 70 кр. и 2 " 30 кр.
1 " " " " " " "	2 зр. 30 кр. и 2 " 30 кр.
1 " " " " " " "	2 " " " " " " "

Повыше наведеней цѣны розумѣются араць съ бочѣкою окованю желѣзными обручима и заплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що блатъ оклонный отбиратель жадныхъ больше нѣможеть не поноситъ. Кушечны вина особисто только у продуцентѣвъ ругитя на здоровій добрый, натуральной и лучший вина ладъ въ Вершець, и проситъ о ласкавій замовлена.

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, покостѣвъ, прудуктѣвъ хемическихъ заразомъ и торговля матеріалѣвъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ 1157 (71—?) во Львовѣ, Ринокъ поручае

Краски оліійнй зовсѣмъ готовы до ужитку, до мальования дверей, околъ, помостѣвъ, дахѣвъ, домовъ, огородовыхъ зварядѣвъ и господарскихъ, зварядѣвъ рѣльничихъ и т. д.

КРАСКИ оліійно-лякеровой и бурштиново-лякеровой масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найлѣтшого рода **лякеръ до помостѣвъ**, **лякеръ до школьныхъ табляцъ** найдобрѣйшій **лякеры повозовъ правдивы** ангалійскы зъ фабрикъ Wilkinson, Heywood and Clark въ Лондонѣ, **всякого рода лякеры до робѣты внутрѣшнихъ, вѣнжальныхъ, деревя, железны и шкѣрѣ.**

Краски сухой всякія роды: авилновій, до крашева лець матерій, друкарскы, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ, ростнивий въ плащѣ, для переплетанкѣвъ, тушовіи акварелевы въ гуашкачахъ и лѣоочкахъ, акварелей вохкы въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальования порцелянъ, оліійный въ трубочкахъ до робѣты артистическихъ.

Средства до ретушования, оліійны и верникомы до робѣты артистическихъ, пензлѣ, малярскы полотна, палетты сталюги и всякыя приборы до мальования и рисовання.

Артикулы для фольваркѣвъ: Самариндо до желѣзныхъ осей, олина до машинъ, газетный комментъ и гипсъ, китъ, асальтъ, антимерудіонъ, карболовый квасъ и другыи средства десфекцій.

Приряды пивничій: Шпунты и чопы до бочѣвъ, корки до бутылкѣвъ, кашпѣкъ до бутылкѣвъ, маса до ляковани бутылкѣвъ, машини до коркованя бутылкѣвъ, тирбушоны, машини до мытѣ флашокъ, пыны до бочѣвъ.

Артикулы гумоый, кишки гумоый до газу и до отганя воды, вина, пива, квасу, пылты гумоый и пр.

простираля гумоый, Пасы до машинъ и молатѣвъ въ вѣлѣпшихъ шкѣрѣ бѣльничихъ волосъ шпыры.

Гурты до машинъ, вулкы конюной, Рурты циновы и оловяны. Шротъ, льотия и нуль.

Порошонъ на комахъ и молъ, тикетти на комахъ, камафора и перецъ оліійный. Артикулы тоалеттовій, мыла тоалеттій, Extraits d'odeur, Eau de Cologne, г-лѣйны и поматана.

Лякъ до печатаня. **Чорнидо** до писаня, до гестаграфіи, червоно, оино, чорно, до значеня вѣкы и автографеично.

Краски до печатокъ, гума и гурты розпущеныи.

Китъ до окла и порцеляны.

Смаровило непромакачое въ шкѣру.

Смаровила на копыта съ ослѣдомъ жутику.

Товиць до оружѣвъ. **Лякеры до чѣвѣтъ** чорныхъ, золотыхъ и мѣнжичіеи.

Чорнидо до шкѣрѣ. **Алгетуря** до ковоарования шкѣрѣ и др.

Все по найдешевшихъ цѣнахъ.

Цѣннини спеціалійны на жадные граиы и франсо.

При замовленяхъ за послѣдомъ ослѣдомъ о присыланье повоно цѣны, котра выстарчила-бы хочъ въ ослѣченье тамъ и навадъ коштѣвъ почтовымъ за случай недоброянъ послѣди.

Отъ осени року 1884 въ вѣлшнемъ домѣ Ринокъ ч. 38.